

مصدومیت آرمین ضربه‌ی بزرگی بود

« سید محمد پولادگر | رئیس فدراسیون تکواندو

هادی‌پور و میرهاشم حسینی با زحمت و درخشش فراوان آن را به دست آوردند. سجاد مردانی هم تا یک قدمی سهمیه رفت، اما بداقبالی آورد و به توکیو نرسید. فکر می‌کنم سهمیه‌ای که ناهید کیانی به دست آورد، ارزش کار تیم را بسیار بالا برد.

سهمیه‌ی ناهید کیانی یکبار دیگر اعتماد به نفس را در بین بانوان بالا برد. به‌طور حتم این سهمیه بشارت‌دهنده‌ی اتفاقات خوبی در آینده است. بانوان تکواندو نشان دادند که قائم به فرد نیستند و می‌توانند موفقیت‌های بیشتری را رقم بزنند.

یک موضوع مهم در تیم اعزامی به توکیو وجود دارد که کمی نگرانی به وجود آورد که خوشبختانه بعد از مسابقات قهرمانی آسیا اندکی از این نگرانی کم شد. این شاید بزرگترین حسرت برای تکواندو باشد که از بین دو نماینده‌ی خودش، یکی را با پای مصدوم به توکیو ببرد.

مصدومیت بی‌موقع آرمین هادی‌پور، موضوع بسیار مهمی بود که به‌نظرم ضربه‌ی بزرگی به تیم زد. اگر المپیک سر موقع برگزار می‌شد و به دلیل کرونا به تعویق نمی‌افتاد، آرمین وضعیت متفاوتی در المپیک پیدا می‌کرد. خوشبختانه با همکاری خودش و تصمیم شجاعانه‌ای که به همراه کادر فنی گرفته شد، امید زیادی به موفقیت او در توکیو داریم.

هرچند این مصدومیت بی‌موقع، وضعیت سختی برای او به وجود آورد اما این امید هست که او با همین مصدومیت هم کار بزرگی در توکیو انجام دهد. آن چیزی که در این کاروان باید مهم تلقی شود، تلاش و زحمتی بود که همه تا پای جان کشیدند و در توکیو هم کسی کم نخواهد گذاشت. اگر آرمین مصدوم نبود، به‌حتم می‌توانست به مدال برسد و یک المپیک ویژه را برای تکواندو رقم بزند.

ویروس کرونا در دو سال گذشته بسیاری از برنامه‌های ورزشی را تحت تأثیر خود قرار داد که تکواندو هم مثل سایر رشته‌ها از این بابت آسیب دید. البته برنامه‌ریزی مجموعه‌ی فدراسیون و کادر فنی این بود که به‌نحوی کارها پیش برود که کمترین آسیب به برنامه‌های تیم ملی وارد شود و به‌نظرم با حمایت‌هایی که از سوی وزارت ورزش و کمیته‌ی ملی المپیک انجام شد، این کارها به‌خوبی پیش رفت. اردوها، منظم و در قرنطینه‌ی کامل برگزار شد و خوشبختانه از محدود فدراسیون‌هایی بودیم که کمترین آمار افراد مبتلا به کرونا را داشتیم و از این بابت سربلند بودیم و الان هم در تلاشیم که در همین چند روز باقیمانده تا شروع بازی‌های المپیک، کار به‌نحوی پیش برود که ورزشکاران بالاترین آمادگی در مسابقات حاضر شوند.

خوشبختانه در تکواندو، کارها همیشه با وفاق و همدلی پیش رفته و دلیل اصلی موفقیت همیشه همین بود. در این دوره هم که درگیر کرونا شدیم، اگر همین همدلی نبود کارها خوب پیش نمی‌رفت. تحمل اردوها در شرایط قرنطینه آسان نبود، اما کادر فنی و ورزشکاران به‌خاطر اهداف مهمی که داشتند این وضعیت را به خوبی درک کردند.

حالا همه‌ی نگاه‌ها معطوف به شروع بازی‌هاست، تا تکواندو مثل همیشه در این بازی‌ها خوش بدرخشد و آبروداری کند. تیمی که اعتقاد دارم دارای پتانسیل بسیاری بالایی است و شاید اگر بدشانسی نمی‌آورد و بازی‌ها سر موعد مقرر برگزار می‌شد، شانس موفقیتش بسیار بیشتر از شرایط فعلی بود.

تیمی که به اعتقاد من با وجود مشکلات زیاد اما شرایط خوبی دارد، دو سهمیه در بخش مردان که آرمین

هر دلیلی انصراف دهد.

این تیم شما که قرار است به توکیو برود، همانند تیم المپیک ۲۰۱۲ در لندن است؟

قیاس المپیک لندن با توکیو به نظرم قیاس درستی نیست. تیم دو نفره‌ی لندن را دو قهرمان جهان تشکیل داده بود؛ یوسف کرمی و محمد باقری معتمد، دو ستاره‌ی آن زمان تکواندو از تجربیات کافی برخوردار بودند، اما آرمین هادی‌پور و میرهاشم حسینی جوانترند.

کسب یک مدال نقره توسط دو قهرمان جهان در المپیک لندن، برای شما راضی‌کننده بود؟

از عملکرد خودم در المپیک لندن راضی بودم، اما در المپیک لندن تجربه‌ام کم بود. اگر باتجربه‌تر بود، بیشتر درباره‌ی این تیم حرف می‌زدم و بسیاری از واقعیت‌ها را درباره‌ی این تیم مطرح می‌کردم، اما این کار را نکردم. آن موقع هم معتمد باقری و هم یوسف کرمی آسیب‌دیدگی کهنه داشتند که باعث شده بود آنها از فرم ایده‌آل خارج شوند. اگر درباره‌ی این واقعیت‌ها حرف می‌زدیم شاید سطح توقع مردم هم پایین می‌آمد.

از اینکه آن موقع هدایت تیم ملی را بر عهده گرفتید، پشیمان نیستید؟

تیم ۲۰۱۲ لندن، سرمربی ارزنده و باارزشی به نام محمدرضا مهماندوست داشت که با ناراحتی از تیم جدا شده بود. به همین دلیل فضایی به وجود آمد که شرایط را سخت کرده بود. اگر در آن موقع پیشنهاد سرمربیگری تیم ملی را قبول نمی‌کردم، یک نفر دیگر می‌آمد. از خارج که نمی‌توانستند مربی بیاورند. برای تکواندوی ایران بد بود، درحالی‌که خودش مربیان زیادی به تیم‌های خارجی به‌عنوان سرمربی اعزام کرده بود، به دنبال مربی خارجی باشد.

درواقع مجبور شدید؟

نسبت به تکواندو دین داشتم و باید آن را ادا می‌کردم. اگر الان کسی به من احترام می‌گذارد، به‌خاطر تکواندو است و من باید یک روزی جبران می‌کردم.

خیلی درباره‌ی نتیجه‌ی آن مسابقات بحث شد و مدت‌ها حاشیه‌های آن بازی‌ها دامن تیم ملی را رها نکرد.

نتایج تیم ملی تکواندو در المپیک ۲۰۱۶ ریو ثابت کرد که در لندن نتیجه‌ی خوبی کسب کرده بودم. یک مدال در دو وزن که در بازی‌های ۲۰۱۲ لندن به دست آمد، نتیجه‌ی خوبی برای تیم ملی بود.

فکر می‌کنید چه نتیجه‌ای از تیم ملی تکواندو در المپیک توکیو ثبت شود؟

مطمئنم که تیم ملی تکواندو با قدرت در توکیو به میدان می‌رود و با تمام وجود برای رسیدن به مدال و بالابردن پرچم ایران تلاش خواهد کرد.

آسیایی شده بودند و حتی اسبقی و نصرآزادانی هنوز نیز عمل جراحی نکردند. در شرایط فعلی تصمیم گرفتیم وقت و تمرکز خود را روی تمرینات بازدرمانی، فیزیوتراپی و بدنسازی خوب بگذاریم و با همین شرایط تا المپیک پیش برویم. البته از همین حالا به مسئولان اعلام کردیم که بعد از المپیک، پای آرمین را جراحی می‌کنیم تا برای بازی‌های آسیایی آماده شود. دو گزینه جراحی و ادامه شرایط به همین شکل را بیشتر نداریم. با جراحی به‌طور قطع آرمین المپیک را از دست می‌داد و در صورت از دست ندادن نیز فقط آماده تمرینات می‌شود و باید بدون تمرینات در توکیو حضور داشته باشد. بنابراین سعی می‌کنیم شرایط پنجاه-پنجاه را با فیزیوتراپی، بدنسازی و حمایت خوب بالا ببریم.

با همین وضعیت به بلغارستان و لبنان هم اعزام شد.

هادی‌پور را به بلغارستان بردیم، اما از او استفاده نکردیم. تلاش کردیم که در قهرمانی آسیا هم از او استفاده کنیم. به دنبال این بودیم که فارغ از هر نتیجه‌ای او را در ترکیب داشته باشیم تا به زمین برود و شرایط را لمس کند، که این کار هم به خوبی جواب داد. تصمیم ما این بود که هرچا احساس کرد، کوچکترین فشاری به او وارد می‌شود، او را بیرون بکشیم، اما خوشبختانه او در قهرمانی آسیا خوب جواب داد و به مدال برنز هم رسید و این برای ما خیلی مهم بود.

و حالا با امید بیشتری به المپیک می‌رود؟

خیلی اطمینان پیدا کردیم و حالا می‌دانیم چه شرایطی دارد. هم ما و هم خودش می‌دانیم که در چه شرایطی قرار داریم.

سجاد مردانی هم با وجود اینکه تلاش زیادی کرد، اما نتوانست به سهمیه برسد و جای خالی او در توکیو احساس می‌شود.

سجاد مردانی عملکرد درخشانی داشت. حیف شد که به خاطر چهار امتیاز اختلاف با نفر ششم رنکینگ، به المپیک نرسید. خواست خدا این بود و ما به آن راضی هستیم. سجاد بعد از ریو شرایط سختی را تجربه کرد ولی وقتی بازگشت، در چهارده مسابقه، یازده مدال گرفت که عملکرد بی‌نظیری بود، اما این نتیجه‌ی درخشان هم به او کمک نکرد که به توکیو برسد.

شاید اگر زودتر توانسته بود از حاشیه‌های المپیک ریو فاصله بگیرد، به سهمیه می‌رسید.

سجاد بعد از ریو شرایط سختی را تجربه کرد، حواشی‌ای که برای او به وجود آمد باعث شد تا مدت‌ها از فضای تمرین و مسابقه دور باشد. اما گذشته‌ها گذشته و امیدوارم که خدا کمک کند او به المپیک برسد. هرکاری که ممکن بود انجام دادیم و در حال حاضر کاری از دست ما برنمی‌آید، مگر اینکه یک نفر از شش نفر اول به